

Η υπόθεση της ταινίας

Ο Μπάζελ Αντρά, ένας νεαρός Παλαιστίνιος ακτιβιστής από τη Μασαφέρ Γιάτα, αντιμάχεται τον εκτοπισμό από την ισραηλινή κατοχή από παιδί. Ο Μπάζελ καταγράφει τη σταδιακή καταστροφή του χωριού του, καθώς οι στρατιώτες γκρεμίζουν τα σπίτια των οικογενειών που μένουν εκεί, στη μεγαλύτερη επιχείρηση εκτοπισμού στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη.

Από τότε που θα συναντηθεί με τον Ισραηλινό δημοσιογράφο Γιούβαλ Άμπραχαμ, θα συνδεθούν φιλικά και θα πολεμήσουν τον διωγμό μαζί για περισσότερα από 5 χρόνια. Ο σύνθετος δεσμός τους στοιχειώνεται από τη μεταξύ τους ανισότητα: Ο Μπάζελ ζει σε συνθήκες σκληρής κατοχής ενώ ο Γιούβαλ είναι χωρίς περιορισμούς και ελεύθερος.

«Αν φωνάξεις δεν θα πεθάνεις», ουρλιάζουν με όλη τη δύναμη της φωνής τους δεκάδες Παλαιστίνιοι που διαδηλώνουν στη Μασαφέρ Γιάτα για τη ζωή τους. Ο Μπάζελ είναι 7 χρόνων, είναι η πρώτη διαδήλωση που θυμάται, κάθεται με τη μητέρα του στο χώμα, συλλαμβάνουν ξανά τον πατέρα του...

...Ο Μπάζελ δεν έχει άλλο δρόμο, μόνο τρέχει, τρέχει, τρέχει, φωνάζοντας ανάμεσα στις πέτρες και τα αγκάθια με μια κάμερα στο χέρι και κινηματογραφεί το μακελειό. Κινηματογραφεί τη χαμένη ζωή που δεν πάει χαμένη, την ανείπωτη βία, το αίμα, τον διαρκή φόβο, τον ηρωισμό, τη χαρά όταν κάποιος βγαίνει από τη φυλακή, την επιμονή, το «δεν παραδίνομαι», το «αντέχω», το «αγωνίζομαι μέχρι την τελευταία μου πνοή». Ο Γιούβαλ γίνεται αρνητής στράτευσης, μαθαίνει Αραβικά, συνειδητοποιεί την αδικία, ανατρέπει ό,τι έμαθε από παιδί, πηγαίνει στη Μασαφέρ Γιάτα, γίνεται ένα με τον αδερφό του Μπάζελ, τώρα είναι μαζί. Μαζί φωνάζουν, μαζί τρέχουν, μαζί κινηματογραφούν το μακελειό...

“Όχι, να μην έρθετε απλά να δείτε αυτήν την ταινία. Να πάρετε μαζί τα έφηβα παιδιά σας. Δεν θα χρειαστεί να τους εξηγήσετε τίποτα. Θα καταλάβουν μόνα τους σε ποια πλευρά είναι το δίκιο, θα καταλάβουν μόνα τους γιατί κρατάμε παντοτινά χαραγμένη μια σημαία της Παλαιστίνης στην καρδιά μας.”